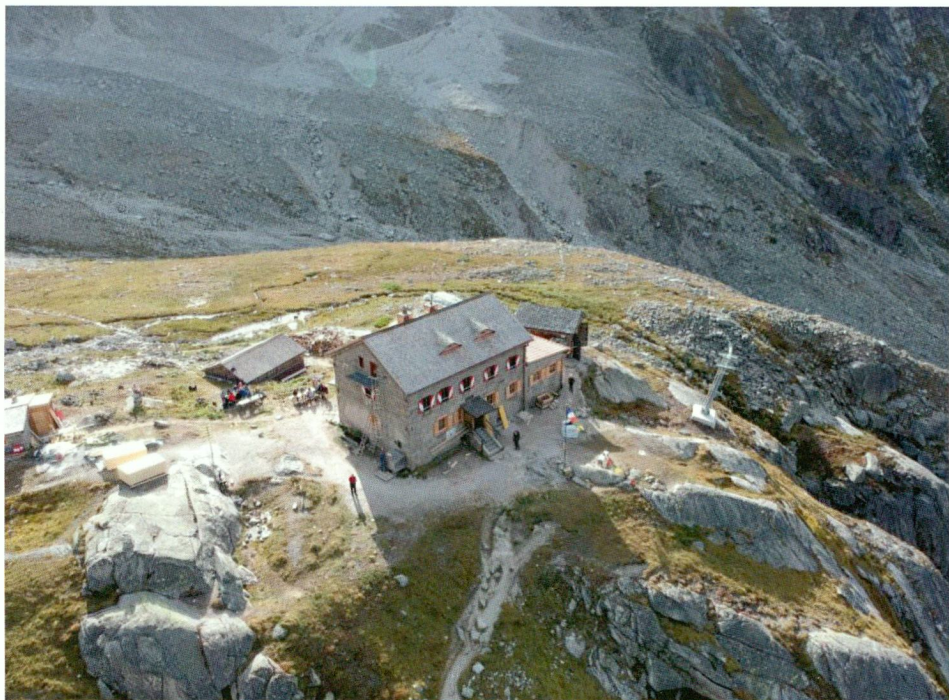
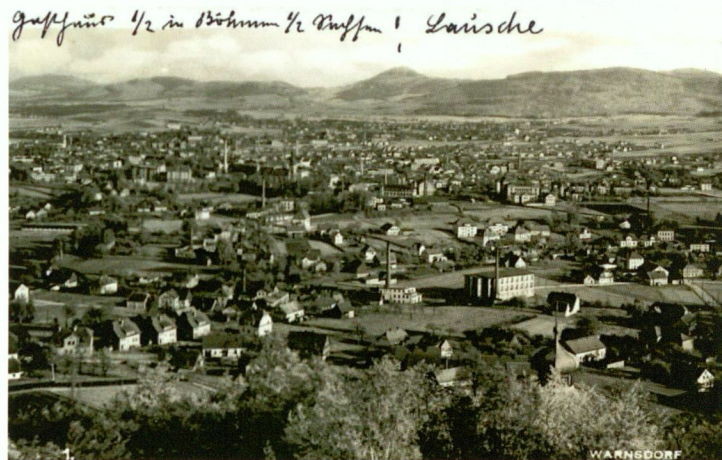

Beknopte geschiedenis van de Richterhütte

1897-2022

De Richterhütte kan op een 125-jarige geschiedenis terugblikken. De eerste poging om een hut te bouwen werd in 1895 ondernomen door de Boheemse industrieel Anton Richter. Hij was de tweede voorzitter van de sectie Warnsdorf van de Duitse en Oostenrijkse alpinisten vereniging (DuOeAV).

Warnsdorf, postkaart rond 1900

De sectie Warnsdorf had de Warnsdorfer Hütte 1892 in het achterste Krimmler Achental laten bouwen. Het Krimmler Achental werd sinds de middeleeuwen in de zomermaanden als weidegrond gebruikt. Het eerste Tauernhaus werd omstreeks het jaar 1389 gebouwd. Het huis diende eerder voornamelijk als onderdak voor handelaren en andere reizigers die het muilezelpad over de Krimmler Tauern Pas namen om via deze weg van de Pinzgau naar het zuidelijk gelegen Ahrntal te reizen om dan verder te gaan naar Italië. Waarschijnlijk werden deze paden en bergovergangen al in de bronstijd gebruikt, wat de belangrijke vondst van de gletsjermummie "Ötzi" op de Similaun bewijst.

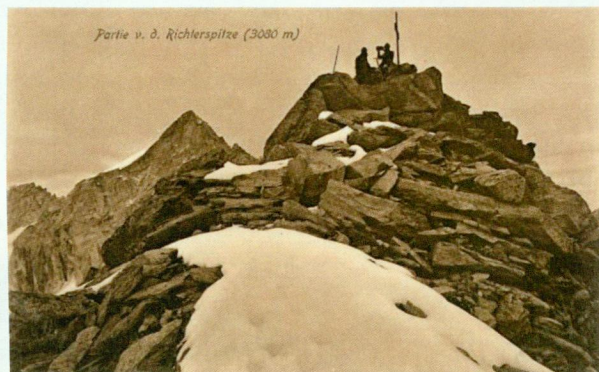
De Warnsdorfer Hütte diende als uitvalsbasis voor bergbeklimmers bij de beklimming van de Großvenediger. Ze was de zuidwestelijk gelegen buitenpost voor bergtochten in de Venedigergruppe. Daar staat tegenover dat de verder naar het westen gelegen Reichenspitzgruppe van de Zillertaler Alpen lang onontdekt bleef. Deze wilde bergwereld rond om het Rainbachtal wilde de sectie Warnsdorf voor het alpine toerisme ontsluiten – maar het ontbrak haar aan de noodzakelijke financiële middelen om dat te doen. Hier bood Anton Richter de helpende hand: op eigen kosten liet hij een ruiterpad van het Tauernhaus naar de kop van het Rainbachtal aanleggen. Oder de Rainbach-gletsjer op de hellingen van de Reichenspitz liet hij 1895 op ca. 2700m een hut bouwen. De bijna afgebouwde hut werd echter in het daarop volgend jaar door een lawine verwoest. Richter liet zich hierdoor echter niet ontmoedigen. Al in de zomer van 1896 begonnen de bouwwerkzaamheden voor een nieuwe hut. Deze lag verder oostwaards op de andere zijde van de vallei en was aanzienlijk lager gesitueerd op 2374m. Hier was de hut beter beschermd tegen lawines. De schuilhut werd op de begane grond in steen uitgevoerd, voor de boven-verdieping werd hout gebruikt. Ze had 30 bedden in 12 kamers.

De Richterhütte, postkaart voor 1903

De Richterhütte was (tot 2001) nooit een hut van de alpenvereniging. Ze was altijd in privébezit van de familie Richter en werd generaties lang vererfd. Maar ze werd altijd gerund als een alpenverenigingshut en AV-leden genoten hier dezelfde rechten als in AV-hutten.

Met de bouw van de Richterhütte begon de alpinistische ontwikkeling van de Reichenspitzgruppe. Talrijke eerstbeklimmingen naar de toppen in de omgeving namen de Richterhütte als startpunt. Snel volgden door de sectie Warnsdorf dan de Zittauer Hütte onder de Wildgerlosspitze, de Neugersdorfer Hütte aan de zuidkant van de Krimmler Tauern, enkele open schuilhutten (onder andere in de Gamsscharte) en een dicht netwerk van paden. Ter ere van de ontsluiter van de Reichenspitzgruppe kreeg de top ten noorden van de Gamsscharte de naam „Richterspitze“.

Richterspitze, postkaart rond 1900

Doordat het aantal bezoekers talrijker werd, begon men de hut in 1903 uit te breiden met een tweede huis om meer slaapplaatsen te bieden. Beide gebouwen waren door een gang met elkaar verboden. Tegen de buitenmuur was zelfs een kegelbaan! De muren daarvan waren bedekt met fluweel – Richter was de grootste fluweel-fabrikant in de Oostenrijks-Hongaarse monarchie.

Richterhütte met het tweede huis en kegelbaan, foto voor 1914

Tijdens de Eerste Wereldoorlog kwam het alpinisme bijna volledig tot stilstand, ondanks dat de oorlogsfronten verder naar het zuiden in de Dolomieten lagen. Tijdens de oorlog werden de Warnsdorfer en de Zittauer Hütte geplunderd. De Neugersdorfer Hütte werd in 1918 door de Italiaanse staat geconfisqueerd, want Zuid-Tirol hoorde vanaf toen bij Italië. Nog erger trof het de Richterhütte: deze werd in de winter van 1916/17 door een lawine volledig verwoest. Ook de sectie Warnsdorf zelf moest zich thuis reorganiseren, want door de grondlegging van Tsjechoslowakije mochten deze geen lid meer zijn van de DuOeAV. Maar de netwerken bleven over de grenzen heen bestaan: voortaan werden de prijslijsten in Duitse Rijksmark, Oostenrijkse Schilling en Tsjechische kronen gedrukt.

Richard Richter, de zoon van de oprichter, liet zich niet ontmoedigen en plande al in het begin van de jaren twintig een reconstructie van de hut van zijn vader. Vertraagd door verschillende crises, begon de bouw hiervan in 1928 op

dezelfde plaats. Met een groot feest werd de nieuwe, geheel stenen hut, in 1930 ingehuldigd.

Bouwwerkzaamheden, foto rond 1928/29

De vreugde over de nieuwe hut was van korte duur. Hoewel de alpinisten-verenigingen in Tsjechoslowakije tot 1938 grotendeels ongehinderd hun gang konden gaan, begrepsden de economische sancties van Hitler tegen Oostenrijk – 1000 Mark barrière – de stroom toeristen enorm. Toen uiteindelijk het Sudetenland en Oostenrijk met Hitler-Duitsland „verbonden“ werden, begon ook de egalisatie (Gleichschaltung) van de alpinisten-verenigingen. De functie van voorzitter werd door Partijleden bezet, democratische beslissingen bestonden niet meer. De hutten van de sectie werden veelvuldig door HJ-groepen gebruikt om de oorlogsvoering in de Alpen te trainen.

Richterhütte 2360m im Rainbachthal

Na de Tweede Wereldoorlog werd de Duitstalige familie Richter uit Bohemen verdreven. Zij vestigden zich als ontheemden in Krimml, het stadje in het dal van de Richterhütte. Van hieruit konden ze in hun hut blijven werken. Ook de sectie Warnsdorf was gevestigd in Krimml.

Na de oorlog, in 1956, werd de nieuwe alpinistenclub sectie Bergfreunde Rheydt opgericht. De sectie is gevestigd in de Rijnlandse stad Mönchengladbach (Rheydt was toen nog een zelfstandige gemeente), ruim 800 km van Krimml weg. De wens van de sectie om in het hooggebergte een hut te hebben was groot. Door bemiddeling van Peter Obholzer lukte het om de Richterhütte van de familie Richter te pachten. De overname van het huis in 1967 werd groots gevierd. Vandaag de dag nog is de film van Rudi Gold hiervan het bewijs. In 2001 kocht de Rheydter Alpenvereniging de hut.

Hijsen van de Rheydter vlag, foto 1967

Om de grote toeloop van wandelaars beter het hoofd te kunnen bieden, werd in 1970 de parterre gelegen eetzaal aanzienlijk uitgebreid. Ook werden er veel reparatiewerkzaamheden uitgevoerd en er werd een kleine krachtcentrale gebouwd die de hut van stroom voorzag.

Werkzaamheden aan de „Rheydter Stube“ met mengtrommel en paard, foto 1970

De electriciteitscentrale en de drinkwatervoorziening werden van de natuur herhaaldelijk beschadigd. In 2015 werd de infrastructuur door een modderstroom zo zwaar beschadigd dat een algemene renovatie noodzakelijk werd. Ook de materiaalkabelbaan verkeerde ondertussen in een zodanige toestand dat gebruik ervan levensgevaarlijk was.

De sectie Bergfreunde Rheydt besloot, mede ondersteund door de sectie Keulen, tot een uitgebreide en dure algemene renovatie van de Richterhütte – voor het eerst sinds 1930. Delen van de hut werden radicaal gestript. De algemene renovatie omvatte het dak (vanwege een storm beschadigd), de keuken, de elektrische bedrading, de woonruimte van de pachter, de bergingen, de sanitaire ruimtes en de

verwarming. De energiecentrale werd uitgebreid getest en noodzakelijke reparatiewerkzaamheden uitgevoerd. Ook de kabelbaan werd vernieuwd.

Binnenruimte na de algemene renovatie, foto 2019

Net op tijd voor de start van het seizoen 2019, toonde de Richterhütte zich in nieuwe glans en pracht en kan nu – in 2022 – de 125ste verjaardag van haar opening vieren.

Bouwterrein rond de hut, foto 2019

Auteur: Thomas Richter
Nederlandse vertaling: Jan Francotte

Foto's:

(1) Christian Dierichs; (2) Coll. Thomas Richter; (3) Coll. Thomas Richter; (4) Coll. Thomas Richter; (5) Archief van de Duitse Alpenclub; (6) Archief DAV-sectie Bergfreunde Rheydt; (7) Coll. Thomas Richter; (8) Archief DAV-sectie Bergfreunde Rheydt; (9) Archief DAV-sectie Bergfreunde Rheydt; (10) Christian Dierichs; (11) Christian Dierichs; (12) Christian Dierichs.

Sektion Bergfreunde Rheydt des Deutschen Alpenvereins
Heerstraße 84
41189 Mönchengladbach

Printed in Germany
Alle rechten voorbehouden
Mönchengladbach 2022

